

***Priecīgi pārdzīvojumi ir likteņa dāvanas,
kuru vērtība ir redzama tagadnē. Turpretī ciešanas ir atziņu avots,
kuru nozīme atklāsies nākotnē.***

(Rūdolfs Šteiners)

Par ciešanu jēgu

Ciešanas ir augstākās attīstības blakusparādība. Tās ir kaut kas tāds, bez kā izzīņas procesā nevar iztikt. Cilvēks kādreiz sev teiks: "Es esmu pateicīgs tiem priekiem, kurus man piedāvā pasaule, taču, ja man būtu jāizvēlas, vai es gribu paturēt sev savus priekus vai savas ciešanas, tad es vēlēšos paturēt ciešanas, es nevaru iztikt bez tām, ja es gribu izzināt patiesību. Jebkuras ciešanas pēc noteikta laika izrādās par kaut ko tādu, bez kā nevar iztikt, mums tās jāuztver kā attīstības neatņemama sastāvdaļa. Nav nekādas attīstības bez ciešanām, kā nevar pastāvēt trīsstūris bez leņķiem. Ja mums kādreiz izdosies sasniegt saskaņu Kristū, tad mēs uzzināsim, ka visas iepriekš pārdzīvotās ciešanas bija tam priekšnoteikums. Lai varētu rasties saskaņa Kristus nozīmē, ir jābūt ciešanām. Tas ir attīstības absolūtais faktors.

Pateicoties tam, ka cilvēks pārvar egoismu, viņš atbrīvojas no nomāktības un bezspēcības noskaņojuma. Šajā fenomenā var redzēt kaut ko labu, proti, spēku, kas rodas no vājuma. Paldies Dievam, ka mana neizdevusies rīcība, respektīvi, neveiksme, iedrošina mani rīkoties tālāk! Cilvēka tiekšanās pēc pilnības nav nejaušība, bet gan mērķis. Neatbrīvots paliek tikai tas, kurš novēršas no cilvēkbūtnes mērķa. Katrā ziņā sintētiskajā pasaules procesā ciešanas ir viens no noteicošajiem faktoriem.

No atbildēm uz jautājumiem 1909. g. 21. aprīlī

R.Steiner "Über die Bedeutung des Leidens", aus GA 110, "Das Goetheanum", 13/2000